

PATER EUSEBIUS KEMP STICHTING

- **GEACHTE DONATEURS**
- **BEZOEK AAN MARIA ROSA
TE BOGOR/INDONESIË FEBRUARI 2017**
- **STICHTING "PUTRI KERAHIMAN"
PAPUA INONESIA**
- **OPVANG ZWERFKINDEREN
KANKALA/KANANGA**
- **HET BABYHUIS**

MEI 2017

GEACHTE DONATEURS

Onze voorzitter Ignace Schellekens-Franssen heeft afgelopen jaar helaas haar functie van voorzitter moeten neerleggen. Haar echtgenoot kreeg een mooie uitdagende functie in Londen. Als gevolg daarvan is zij met haar gezin naar Londen verhuisd. Ignace meende dat het voorzitterschap van PEKS niet vanuit Engeland ingevuld kan worden. Zij heeft vele jaren met bezieling en toewijding leiding gegeven aan het bestuur. PEKS heeft als gevolg daarvan de afgelopen jaren een flinke professionaliseringsslag doorgemaakt die een positieve impact heeft gehad op het reilen en zeilen van de stichting. Gelukkig heeft Ignace geen afscheid genomen van het bestuur. Zij is bereid gebleken om haar ervaring, kennis en enthousiasme te blijven inzetten voor PEKS. Dat is bijzonder welkom; bovendien is op deze wijze de continuïteit binnen het bestuur gewaarborgd.

Hoewel ik zelf nog maar relatief kort aan PEKS ben verbonden, ik trad in september 2012 toe tot het bestuur, ben ik gevraagd om het voorzitterschap op mij te nemen. Ik heb deze eervolle en uitdagende uitnodiging in dank aanvaard. Dat betekent dat ik sinds september 2016 samen met Ignace Schellekens, Isje Maas, Joost van Esser, Elise Muijzert en financieel adviseur Wil Maas verder invulling zal geven aan de belangrijke doelstelling van PEKS: de ondersteuning van hulpbehoevende kinderen waar ook ter wereld. Overigens wil ik bij dit bestuursteam zeker niet Ilona Broer onvermeld laten. Ilona is persoonlijk assistent in mijn advocatenpraktijk en is bereid gebleken ons bestuur ook administratief en organisatorisch te ondersteunen. Zij is daarmee een heel belangrijke spil in de activiteiten van de stichting. Veel dank ook aan haar.

Van deze gelegenheid maak ik graag gebruik wat meer over mijzelf te vertellen. Ik ben in 1965 geboren in Geulle, een klein dorpje aan de Maas in Zuid-Limburg. Opgegroeid in een toen nog goed geankerde katholieke traditie, gymnasium in Maastricht en fiscaal recht gestudeerd aan de toen nog Katholieke Universiteit Tilburg. Na wat omzwervingen in de Randstad ben ik advocaat geworden in Breda. Mijn dagelijkse praktijk bestaat uit het verdedigen van ondernemingen en particulieren die problemen met de Belastingdienst hebben. Ik ben getrouwd met Annelies en

heb drie kinderen. Na bestuursfuncties vervuld te hebben in sport- en beroepsverenigingen zag ik een activiteit in de liefdadigheid als een mooie nieuwe uitdaging.

De afgelopen jaren in het bestuur hebben mij al veel voldoening gegeven. PEKS doet echt heel veel goed werk, althans de instellingen waaraan wij doneren kunnen dankzij onze financiële steun mooie resultaten bereiken. Dat geldt in het bijzonder voor de congregatie van de zusters van St. Vincent de Paul de Kananga in Congo. Aldaar wordt dankzij de financiële bijdrage van PEKS nog steeds goede gezondheidszorg en onderwijs gegeven aan vele kinderen. De omstandigheden in dit land zijn – zoals bekend – natuurlijk heel moeilijk. Voortdurende binnenlandse conflicten maken het werken aldaar tot een grote uitdaging. Toch slagen de zusters er nog steeds in om hun projecten gaande te houden. Door de regelmatige Congo babbels van Zuster Lieve Vanmeersch blijft PEKS goed op de hoogte.

Zoals Ignace al eerder in haar voorwoord heeft geschreven hebben wij besloten om met een kleiner aantal projecten op een intensievere basis te gaan samenwerken. Aldus willen wij de op zich beperkte beschikbare tijd van alle vrijwillige bestuurders zo efficiënt mogelijk inzetten. Vergaderingen hoeven niet meer gevuld te worden met het bespreken van de vele (vaak lijvige) aanvragen van donaties, die er op papier natuurlijk mooi uitzien doch die vanwege het incidentele karakter moeilijk goed te doorgronden zijn. Door nauwere relaties aan te knopen met een beperkt aantal projecten, kunnen wij de betrouwbaarheid van onze partners beter toetsen, kunnen wij de projecten goed volgen en controleren of ons geld ook effect heeft. Bovendien leveren grote donaties een positieve bijdrage aan de haalbaarheid van projecten. De realisatie is daardoor minder afhankelijk van andere donateurs. Het bestuur is enthousiast over deze aanpak. De bijdragen van de andere bestuursleden in deze nieuwsbrief zijn daarvan een mooi voorbeeld.

Ik hoop dat het bestuur van PEKS met deze nieuwsbrief haar enthousiasme op u kan overbrengen zodat wij op uw steun mogen blijven rekenen.

*Roel Kerckhoffs,
voorzitter PEKS*

BEZOEK AAN MARIA ROSA TE BOGOR/INDONESIË FEBRUARI 2017

Door omstandigheden waren we dit keer met z'n vieren op familiebezoek in Indonesië. Mijn zus Etty en haar man Ron waren 30 jaar geleden voor het laatst in ons geboorteland. In die 30 jaar heeft Indonesië een geweldige ontwikkeling doorge-

maakt. Het was niet alleen een emotionele (hernieuwde) kennismaking met de familie, het was ook een cultuurshock te zien hoe je geboorteland zo'n sprong voorwaarts heeft gemaakt. Vanzelfsprekend stond een bezoek aan het familiehuis van Maria Rosa te Bogor op het programma. Trouwe lezers van onze nieuwsbrief weten dat Etty en haar man jaren in het buitenland hebben gewerkt. Uit dien hoofde hebben zij veel ontwikkelingsprojecten bezocht, maar zoals Maria Rosa haar project organiseert hebben zij zelden meegemaakt. Maria Rosa heeft in het begin van ons bezoek in het kort verteld over de achtergrond van de verschillende kinderen en de redenen waarom Maria Rosa ze heeft opgenomen. Zij vertelde ook haar opvatting over het opzetten van een weeshuis: de kinderen mogen nooit het gevoel krijgen dat ze niet gewenst zijn geweest. Maria Rosa hanteert liever de term, familiehuis. Alle leden die er wonen, behoren als het ware tot één familie. Met alle activiteiten die een gewone familie ook zou doen. Etty en Ron waren diep onder de indruk. Met name mijn zus was helemaal vertederd door de allerkleinsten. Deze waren nog

baby's bij ons vorige bezoek, het zijn nu lieve peuters geworden. Etty kon het niet laten ze uitgebreid te knuffelen, met alle gevolgen van dien. De kleintjes waren in tranen toen ze merkten dat wij weer weggingen: mijn zus en ik konden nauwelijks onze emoties de baas. Vooral omdat je weet waarom deze kinderen hier zijn achtergelaten. Dit jaar bestaat het familiehuis van Maria Rosa 23 jaar en gedurende deze tijd is veel tot stand gekomen. Ook u heeft hieraan bijgedragen. In onze vorige nieuwsbrief hebben wij verslag gedaan van het leercentrum dat door Maria Rosa is opgezet ten behoeve van kansarme kinderen uit het nabij gelegen dorp. Het is een groot succes. De aantrekkingskracht is enorm, omdat juist voor deze kinderen die niet in het reguliere onderwijs meekunnen een kans wordt gecreëerd zodat zij zich op een of andere manier staande kunnen houden in deze complexe wereld. Het aantal kinderen is verdubbeld en het huurhuis waarin het leercentrum gevestigd is, is veel te klein geworden. Maria Rosa heeft de grond naast de huizen weten te verkrijgen. Het is mede dankzij uw steun bouwrijp gemaakt. Intussen zijn ook de vergunningen geregeld. Met de bouw van dit nieuwe leercentrum, waarvoor Maria Rosa de steun van de PEKS vraagt, wordt binnenkort gestart. Het bestuur van de PEKS verleent deze steun van ganser harte.

STICHTING "PUTRI KERAHIMAN" PAPUA INDONESIA

PROJECT PATER NICO DISTER

We nemen u mee naar het meest oostelijke deel van Indonesië. In Sentani, Papua Indonesia heeft pater Nico Dister het zilveren jubileum gevierd van zijn stichting "Putri Kerahiman". Sinds 1992 biedt hij en de mede oprichters steun aan de opvoeding en opleiding van kansarme kinderen in het Indonesische deel van Papua Nieuw Guinea. Pater Nico Dister heeft sinds de midden jaren 90 van de vorige eeuw contact met de PEKS. Mede dankzij uw steun is het aanvankelijke kindertehuis in de wijk "Hawai" van Sentani in die 20 jaar gegroeid tot een heel complex.

Het complex omvat momenteel:

1. De middelbare school Antonius van Padua. De bouw is nog in volle gang. Verschillende klassen maken er reeds gebruik van.
2. Het jongensinternaat Asrama Santo Antonius.
3. Het meisjesinternaat Santa Lucia. Het huidige gebouw is te klein, momenteel wordt met uw steun een nieuwe asrama gebouwd.
4. Het kindertehuis voor jongens Santo Egidius Polomo. Dit is het eerste project dat met uw steun is gerealiseerd.

Als donateur heeft u veel aan bovenstaande bijgedragen. Afgelopen jaar is de uitbreiding van het meisjesinternaat Santa Lucia gerealiseerd.

Het meest recentelijke project is de aanschaf van medische apparatuur voor de Robertus Kliniek. Deze kliniek is voortgekomen uit de ziekenboeg van het kindertehuis. Doordat het een aantrekkingskracht heeft voor de hele omgeving is uit deze faciliteit een bescheiden kliniek ontstaan.

Helaas waren de middelen niet toereikend om behoorlijke medische apparatuur aan te schaffen. Pater Nico Dister is u zeer erkentelijk voor uw steun in de afgelopen jaren.

OPVANG ZWERFKINDEREN KANKALA/KANANGA

PROJECT MIYA DAMMANS

Met het volgende verslag nemen u mee naar een ander continent: Afrika, de Democratische Republiek Congo. Dit land blijft nog steeds achter in ontwikkeling ondanks de rijkdommen aan erts en mineralen; ook de sprong voorwaarts blijft vooralsnog uit. Op dit moment is de politieke situatie uiterst onzeker en is er zelfs geen sprake van een behoorlijke economische structuur. Omdat de zittende president weigert zijn ambt neer te leggen en nieuwe verkiezingen uit te schrijven, is er een complete chaos en anarchie ontstaan. Rivaliserende milities die rovend en vechtend door de straten trekken, en politie en militairen die machteloos toezien, ziedaar het sombere beeld dat geschetst kan worden. Deze chaos heeft helaas ook Kananga, de hoofdstad van de provincie Kasai, bereikt. Dit is de plaats van waaruit de zusters van St Vincent a Paulo werken en waar Miya Dammans met haar project Kankala

straatkinderen opvangt. Zij proberen ondanks de grote moeilijkheden zo goed mogelijk hun werk te doen. Dit betekent dat de militairen om bescherming wordt gevraagd, maar ook dat er moet worden samengewerkt met de lokale stamhoofden. Dit vraagt om een heleboel moed en creativiteit. We kunnen alleen maar bewondering hebben voor Miya en haar staf. De kinderen en volwassenen verkeren allen vooralsnog in redelijk goede gezondheid. Zo goed en zo kwaad als het kan, vinden de lessen voor de kinderen doorgang. Zelfs de examens en afsluitingen van het trimester die geen doorgang konden vinden in december 2016 vanwege de vele gevechten, zijn nu met Pasen ingehaald. Het "jongerendorp" van Miya Dammans kan min of meer functioneren omdat het stamhoofd de milities verbiedt dit grondgebied te betreden. Echter, de onderwijzers die in het gevaarlijke gebied wonen, moeten elke morgen bedenken hoe zij bij het jongerendorp kunnen komen. Zij vermijden de hoofdwegen en lopen langs kleinere wegen of tussen de percelen door. Zij komen vaak te laat of helemaal niet. En

toch proberen zij dit elke dag opnieuw en ook de weg terug moet soms onder vervelende omstandigheden worden afgelegd. Hier is veel moed voor nodig. De situatie rond het meisjeshuis wordt steeds moeilijker, omdat dit huis midden in een gevaarzone staat. Het is goed afgesloten en gedurende de laatste 5 maanden zijn veel van de mama's (verzorgsters) blijven overnachten omdat het te gevaarlijk was om naar huis te gaan. Ondanks hun eigen angsten blijven de mama's de kinderen verzorgen, voeden, beschermen en hen een veilig gevoel geven. Zij geven hen zelfs les, nu de scholen in die zone dicht zijn. Zang en dans zijn daarbij instrumenten om de "angst voor morgen" te overwinnen. De moeilijkheden zijn legio in dit gebied, en alsof dit niet genoeg is, zijn door hevige regens, stormen en overstromingen

vele mensen dakloos geworden. Er is veel door het geweld van de natuur vernield. Wegen zijn weggeslagen en diepe ravijnen zijn ontstaan. In bijgaande foto's kunt u zien hoe de situatie is. De foto's die de actuele situatie weergeven, durven wij niet te laten zien uit veiligheidsoverwegingen. Miya Dammans wordt in de gemeenschap zeer gewaardeerd en dit gegeven moeten wij koesteren. Vanzelfsprekend is er een tekort aan heel veel zaken. Miya Dammans heeft de PEKS hiervoor om dringende hulp gevraagd. Het bestuur is van mening dat zoveel moed beloond moet worden. Wij hopen dat we u in een volgend verslag een positiever beeld kunnen schetsen.

Update situatie in Kananga 3 mei 2017:

Vandaag hebben Miya Dammans en ik via skype gesproken. Helaas is de situatie in Kananga niet veranderd, eerder verslechterd.

Over de Congregatie van St Vincent a Paulo: De zusters van St Vincent zijn redelijk veilig, hoewel er geruchten zijn dat de zusters van Katende wederom hun toevlucht in de bossen rond dat gebied hebben gezocht (net als tijdens de burgeroorlog in 1999). De zusters van Mashala en Malole maken het naar omstandigheden redelijk, omdat deze gemeenschappen aan de rand van Kananga liggen. Zr Lieve, momenteel het hoofd van de Congregatie heeft echter diverse malen voor haar leven moeten vrezen (zich letterlijk uit een benarde situatie moeten praten). Het advies is haar gegeven om naar Kinshasa te gaan, omdat de mensen in Kananga haar niet goed kennen. Volgens Miya zijn de gruwelijkheden de laatste dagen alleen maar toegenomen. En zoals gewoonlijk in geweldsituaties begrijpt niemand waarom dit zo uit de hand kan lopen. Zij vertelt dat de militie uit mensen bestaan van diverse pluimage, zelfs hoger opgeleiden hebben zich aangesloten uit onvrede ten opzichte van de overheid. Echter, er zijn ook ontsnapte gevangenen die binnen deze groepen opereren. Het eerste wat de militie gedaan hebben, is namelijk de gevangenschappen te openen. Dit maakt de situatie alleen maar complexer. Een paar dagen geleden moest zij wel naar het meisjeshuis omdat daar geen eten meer was. Zij heeft nog nooit zo door kunnen rijden, want de straten zijn uitgestorven. Miya Dammans wordt beschouwd als een Congolese uit Kananga, hierdoor geniet zij enigszins bescherming. Maar voorzichtigheid blijft geboden, zij blijft haar project binnen de grenzen van veiligheid leiden. Ik heb bij het skypen ten afscheid namens u allen gezegd dat ze voorzichtig moest zijn en *vaya con dios!*

Isje Maas

Penningmeester Pater Eusebius Kemp Stichting

HET BABYHUIS WERKT AAN EEN VEILIGE TOEKOMST VOOR MOEDER EN KIND.

Stichting het Babyhuis biedt opvang, zorg en begeleiding aan (aanstaande) moeders om hen te ondersteunen bij het moederschap. Er wordt gewerkt aan een veilige hechtingsrelatie tussen moeder en kind en het uiteindelijke doel is dat zij zelfstandig kunnen wonen in een veilig leefklimaat. In het Babyhuis staan liefde, veiligheid en warmte centraal. Moeders vinden hier de rust om aan het moederschap te wennen en te omarmen. Daarnaast volgen zij het intensieve hulpverleningsprogramma met als doel: het tot stand brengen van een veilige hechtingsrelatie tussen moeder en kind, begeleiding naar zelfredzaamheid, het creëren van een solide financiële gezinssituatie en het organiseren van onderdak en een goede dagbesteding. In de 3,5 jaar van haar bestaan heeft het Babyhuis opvang geboden aan zo'n 70 moeders en hun pasgeboren baby's. Het

alternatief was in nagenoeg alle gevallen een scheiding tussen moeder en kind. Een traumatische gebeurtenis met grote gevolgen. Dankzij haar unieke zorgconcept waar gestuurd wordt op kracht in plaats van macht in een liefdevol leefklimaat, is het slagingspercentage 94%. Omdat het Babyhuis gedeeltelijke subsidie krijgt, is steun van de Pater Eusebius Kemp Stichting van groot belang. Wij zijn U dan ook enorm dankbaar voor uw toegewijde steun. Mede dankzij onze donateurs, krijgen moeders en baby's de kans op een toekomst samen.

Het verhaal van een moeder:

"Ik ben een vrouw van 26 en werd voor het eerst moeder. Ik moest voor observatie naar het Babyhuis in Dordrecht omdat bekeken moest worden of ik zelf voor mijn baby kon zorgen. Ik heb al vele instellingen gezien en was dan ook best veroordelend vlak voor ik mijn eerste gesprek had in het Babyhuis. Ik stond gek te kijken toen ik binnenkwam. Het was namelijk helemaal niet zoals ik me voor had gesteld. Het was huiselijk en gezellig. Heerlijk om mijn kleine zo lekker in de buurt te kunnen houden. Wat voor mij echt belangrijk was, was dat ik niet veroordeeld werd door de mensen van het Babyhuis. Vaak werken bij dit soort projecten personeel. Over het Babyhuis kan ik niets anders zeggen dan dat er echt mensen met een hart werken. Met liefde. Ze hebben alles in huis om je op weg te helpen met je baby. Doordat je niet betutteld wordt, voel je je ook nog goed en zelfverzekerd genoeg om er te zijn, te groeien en het advies aan te nemen. Niets kwam als een verwijt over. Hoewel er 24 uur per dag iemand voor me klaar stond, voelde het niet alsof ik niet vrij was om mijn eigen dingen te doen. Ook als het even minder ging. Wat niet zo gek was, want het is niet niks om moeder te zijn. De zorg was echt gericht op ons en zoveel mogelijk op onze manier te doen. Zo werd er met mijn vriend ook elke keer weer rekening gehouden. Zo mocht hij ook mee eten. Hierdoor heeft hij bijna niks gemist van onze baby. En ook voor hem stonden ze klaar als hij vragen had. Wij als ouders raden dan ook echt het Babyhuis aan andere ouders aan die hulp op deze manier kunnen gebruiken voor zichzelf en/of hun baby. Wij zijn dan ook echt blij dat het Babyhuis er was voor ons en zullen dan ook echt niet vergeten wat ze voor ons hebben gedaan en alle hulp die we hebben ontvangen.

Correspondentie zenden aan: Postbus 4629, 4803 EP Breda.
www.patereusebiuskempstichting.org
IBAN: NL40 INGB 0000 382256 te adresseren aan Postbus 195, 5680 AD Best (uitsluitend giften).

Welkom op de website van de Pater Eusebius Kemp Stichting

Het doel van de stichting is het bevorderen van verzorging en opvoeding van kinderen, zulks in overeenstemming met de katholieke beginselen en uiteraard met respect voor andere geloofsovertuigingen, alsmede het bevorderen van al hetgeen hiermede in de ruimste zin genomen in verband staat en/of daarmede samenhangt, in het bijzonder het verlenen van financiële en andere steun aan kindertehuizen, aan welke de verzorging en opvoeding van kinderen is toevertrouwd door hetzij de ouders, hetzij natuurlijke voogden, hetzij de overheid hetzij particuliere instellingen, die zich de verzorging en/ of bescherming van kinderen ten doel hebben gesteld.

Contactgegevens:

Pater Eusebius Kemp Stichting
Postbus 4629
4803 EP BREDA
contact@patereusebiuskempstichting.org
www.patereusebiuskempstichting.org

Op dit moment is het bestuur als volgt samengesteld:

Voorzitter : dhr. mr. R.W.J. Kerckhoffs
Penningmeester : mevr. drs. F.M. Maas-Villanueva
Secretaris : mevr. E.L.F. Muijzert BA
Lid : dhr. dr. J.W.J. van Esser
Lid : mevr. mr. I.J.A. Schellekens-Franssen

Adviseur:

Economisch : dhr. drs. W. Maas

KvK Haaglanden: 41149587

PEKS is lid van de Vereniging van Fondsen in Nederland-FIN.

PEKS is geregistreerd bij de Belastingdienst Registratie en Successie als Algemeen Nut Beogende Instelling.

IS UW ADRES VERANDERD?

Naam:

Oud adres: PC/Plaats

Nieuw adres: PC/Plaats

HEEFT U IEMAND GEVONDEN DIE MEE WIL DOEN AAN ONS MOOIE WERK ?

Noteer dan hieronder: *Wij zijn, namens de kinderen in nood, een ieder dankbaar die ons mooie werk wil steunen.*
Naam: *Wij zorgen dat u op de hoogte blijft van alle projecten aan welke wij namens u steun mogen verlenen.*
Adres:
Postcode en plaats:

Stuur de bon naar: Postbus 4629, 4803 EP BREDA of e-mail naar contact@patereusebiuskempstichting.org